ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଅଷ୍ଟଉଦ୍ଧବଗାନଶାଣୀ ।

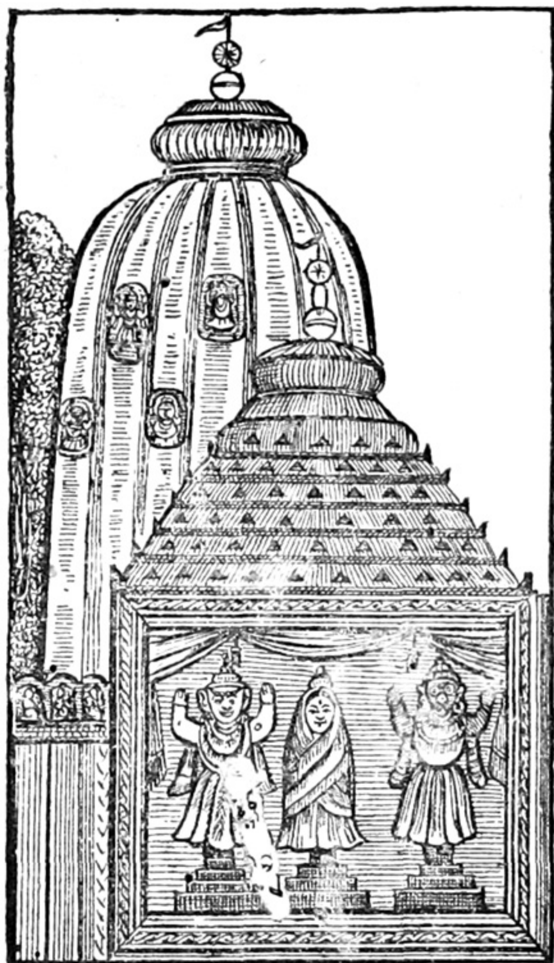
ପଣ୍ଡିତ ଜ୍ୟୋତିଷ୍-ଉପାଧ୍ୟାୟ ଅନନ୍ତମିଶ୍ରଶର୍ମ୍ମା କର୍ତ୍ତୃକ
ପ୍ରଣୀତ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାରାଜ-ଧରାକୋଟ ଗଡ଼ାଧୀଶ୍ୱର
ଶ୍ରୀମନ୍ମଦନମୋହନସିଂହଦେବଙ୍କର
ଆନୁକୂଲ୍ୟରୁ

ଅସ୍କା ଗୋରଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରେସ୍‌ରେ ଶ୍ରୀ ବୃନ୍ଦାବନ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ।

PRINTED BY BRUNDAVANA PROTINIDHI
K. C. PRESS ASKA (GANJAM) 1913.

ଭୂମିକା ।

ଜଗଦାଧାରଭୂତ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଗୁଣାବଳୀର ଉତ୍କର୍ଷ ବର୍ଣ୍ଣନ ପୂର୍ବକ ଇତଃପୂର୍ବେ ବହୁ ପଣ୍ଡିତ ମହୋଦୟଗଣ ନାନା ୨ ଭକ୍ତିରସାତ୍ମକ ଛନ୍ଦ ୨ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ମନୋଜ୍ଞ ସ୍ତୁତି ସ୍ତୋତ୍ରାଦି ରଚନା କରି ଜଗତର କଲ୍ୟାଣ କାମନାରେ ଦେଇଯାଇ ଥିବାରୁ ଭକ୍ତମଣ୍ଡଳ ପାଠକବର୍ଗ ତତ୍ପଠନ ଗାନ ଓ ଶ୍ରବଣରେ ପୁଲକିତାନ୍ତଃକରଣ ହୋଇ ଅପଣା ଅପଣା ମନୋମାଳିନ୍ୟ ଧ୍ୱଂସ ଓ କଳି କଲୁଷ ଦୂରରେ ନିକ୍ଷେପ କରୁଅଛନ୍ତି ॥ ସୁତରାଂ ଉକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପାଠ ଏବଂ ଶ୍ରବଣ ଆଦି ଅସ୍ମଦ୍ଦେଶରେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ଘରେ ଘରେ ସଦାମାନ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସର୍ବପ୍ରାଚୀନ ଚନ୍ଦ୍ରାଦିତ୍ୟାଦି ତେଜସ୍ୱୀମାଳା ଦେଦୀପ୍ୟମାନ ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ଜଗଦାଲୋକିତ କରୁଥିବା ମଧ୍ୟରେ ଯାଦୃଶ କ୍ଷୁଦ୍ରଖଦ୍ୟୋତ ଖଦ୍ୟୋତଗଣ ସ୍ୱୀୟ ତେଜକୁ ନୂନ ୨ ପ୍ରକାଶ କରୁଥାଏ ତଦ୍ରୂପ ମୁ ଜଣେ ଜଗତରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରି ସତ୍କର୍ମଭାଜନ ନ ହୋଇଥିଲେହେଁ କେବଳ ମୁଗ୍ଧ ଭକ୍ତି ସହକାରେ ଶ୍ରୀଭଗବଦ୍ଗୁଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନ ସହ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଚଉତିଶା ଜଣାଣ ନାମକ ଉତ୍କଳୀୟ ଭାଷାନ୍ୱିତ ଛନ୍ଦ ପ୍ରବନ୍ଧରେ କକାରାଦି ସକାରାନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କୁ ପଦାଦ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣାବଳୀ ଅନୁକ୍ରମ କ୍ରମେ ସଂଯୋଗ କରି ରଚନା କରିଅଛି ଅତଏବ ଭଗବଦ୍ଭକ୍ତ ପାଠକବର୍ଗ ମହୋଦୟଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋହର ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହିଯେ ମତ୍ପ୍ରଣୀତ ଚଉତିଶା ଜଣାଣରେ ଦୋଷ ଅର୍ଥାତ୍ ମୋହର ଅଳ୍ପଜ୍ଞତା ବଶତଃ ଅଥବା ମୁଦ୍ରାକର ଅନବଧାନତାବଶତଃ କୌଣସି ଭୁଲ ବା ଅଶୁଦ୍ଧି ଲକ୍ଷିତ ହେଲେ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବକ କ୍ଷମା କରି ପ୍ରକାଶ କଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର ମୁଦ୍ରଣ ସମୟେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ବିଷୟରେ ଅବଶ୍ୟବାଧ୍ୟତା ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛୁ । ଇତି ।

୧୦ । ୧୦ । ୮ ।
ମଞ୍ଜୁଷା ।

ପଣ୍ଡୁକେଶ୍ୱର ଉପାଧ୍ୟାୟ ।
ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ରଶର୍ମା ।

ଉତ୍ସର୍ଗପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମହାମହିମ ପ୍ରବଳ ପ୍ରତାପାନ୍ୱିତ ମାନଂଧର ଯଶସ୍ୱି କୁଳ ମିହିର କେଓଁଝରଗଡ଼ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଧାକର ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ଶ୍ରୀମନ୍ମଦନ ମୋହନସିଂହଦେବ ନୃପବର ମହୋଦୟ ଶ୍ରୀକରକମଳେଷୁ-

ବିନୟ ପୁରଃସର ନିବେଦନଂ —

ଶ୍ରୀମନ୍ମହାରାଜ !

ଏହିକ ମହୀପ ସ୍ୱଳ୍ପଧୀପ୍ରଣୀତ ଅନନ୍ତମହିମା ପ୍ରଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀଭଗବନ୍ନାମାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ପ୍ରବନ୍ଧରେ (ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଚଉତିଶା ଜଣାଣ) ନାମକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଶ୍ରୀମହାରାଜାଙ୍କର କରସରୋଜରେ ଅର୍ପଣ କଲି ।

(ଯଦ୍ୟପି ଭବଦ୍ୱଂଶ ଲବ୍ଧ ପ୍ରତାପ ରୂପ ବୈଜୟନ୍ତୀ ଦିଗ୍ଦିଗନ୍ତର ବ୍ୟାପୀ ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ ସୁମାନହୋଇ ପ୍ରପଞ୍ଚକୁ ଧବଳୀକୃତ କରି ଦେଇଅଛି । ଯେଣେ ଏଣେ ଭଃ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ସଂସ୍କୃତ ଅନ୍ୟେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାମାନଙ୍କରେ ଭୂୟଃପୂର୍ବ ଲାଭ କରିଅଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏଖାନ୍ତ ସୁଣରାଶି ଥାଉ ॥ ତଥାପି ଭରସା କରେଁ ଶ୍ରୀମହାରାଜ ମତ୍ପ୍ରଣୀତ ଉକ୍ତ ଜଣାଣ ଗ୍ରନ୍ଥଟି ଅବଶ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ କରାଇ ଆଜ୍ଞା କରିବେ; ତାହାହେଲେ ଏହି ଉତ୍କଳ ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତହୋଇପାରିବ । ପରଂତୁ ଅହେବ ମୁଁ ତର ଉପକୃତ ଓ ଚରିତାର୍ଥ ହେବି ।

୧୦।୧୦।୧୨) ପଣ୍ଡ ବୈଦ୍ୟାନଥ୍ ଉପାଧ୍ୟାୟ

ମଞ୍ଜୁଷା ।) ଆଜ୍ଞାଧୀନ ଶର୍ମା —

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଚଉତିଶାଜଣାଣ ।

ରାଗ — ଛାନ୍ଦକାମୋଦି

କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ହେଉ ନୀଳାଚଳ କେଶବ ଲୋଚନ କଇ କର ଯୋଡ଼ି କରଇ ନିବେଦନ କେଉଁ ଦୀନାର୍ତ୍ତଜନ ସଶୋକେ ଶ୍ୱାସାନଳ ଗ୍ରସ୍ତ ହେ ।। ଜଗନ୍ନାଥ ।। କୁଟିଳ ଦଶାରେ ଜଗତେ । କାହିଁକି ଜନ୍ମ ହେଲି ମୋତେ । କଦର୍ଯ୍ୟରେ ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ ଧାରଣ ଅକାରଣ କୃପା ନକଲ ପ୍ରଭୁ ଚଉତେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧ ।

ଖଟ୍ଟ ହେବ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇ କଲି ଭରସା ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ପଙ୍କଜେ । ଖେଦ ଗ୍ଲାନି କଲୁଷ ମାନସେ କଲେ ବାସ ଏସବୁ ବହିଲି ସହଜେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଖିଅଲି ନୋହେ ପାତକାସ । ଖର୍ପ ହେବ ତୁମ୍ଭ ଦାସ । ଖସି ଗଲା ଉତ୍ତାରୁ ପ୍ରାଣାନିଳ କାଯ୍ୟରୁ କୃପାକ କରିବ ପ୍ରକାଶ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨ ।

ଗଚ୍ଛିତ ଦେହ ଧନ ପଣ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମନ ମଞ୍ଜୁଷ ମଧ୍ୟେ ରଖିଥିଲି । ଗୁପ୍ତ ହେଲା ସେ ବଡ ପ୍ରଭୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଚିତ୍ତ ହେଲାରୁ ଏବେ ଦୂର ମଲି ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ କଡ ପ୍ରଭୁ ସବ । ଗୌରବ କୃପା କସର୍ତ୍ତବ । ଗୋବନ୍ଦେ ଦଉ ମନ ଶରଣାଗତ ଜନ ଗଣିବ ମାଉ କ ଅର୍ଜ୍ଜବ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ୩ ।

ଘାଣ୍ଟି ହେଲି ବ୍ୟସନ ମଣିଷେ ସମ୍ପଦନ ଅଜ୍ଞାନ ତିମିର ଘୋଟିଲା ଘେନି ହେଲା ଦୁରିତ କୁଟ ଦେବାକୁ ହତ ପ୍ରଭୁ ଥାଉଁ ଏହା ଘଟିଲା ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଘୋର ସଙ୍କଟ ଦେଖି ଡର । ଘୃଣି ଦିଆ ଚହ୍ନଲ ମୂ-ଗ୍ରହ । ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ମନ ବାଧ୍ୟ ଅଷ୍ଟ ଜନନ କାହାକୁ କହିବ ଗୁହାରି ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୪ ।

ଅଖିଳେଶ୍ୱରଙ୍କର ନାହିଁ ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ପର ଶ୍ରୁତି ବେଦାନ୍ତେ ଅନ୍ତ ଶୂନ୍ୟ । ଏବେ ସେ ସ୍ଥିର କରି ଦେଲ ପରୁ ଅସ୍ଥିର ମୋଠାରୁ ମତେ ଗଞ୍ଜଣା ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସମସ୍ତଙ୍କର । ଅଜଣା କର୍ପ । କୁଷ୍ଠରୋଗ । ଅନ୍ଧକୁ ଦୃଷ୍ଟି ଜ୍ଞାନ ଶକ୍ତି କଣ୍ଠି ଗମନ ପ୍ରଦାନ ଦେଲ ତ ପାଶୋର ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୫ ।

ମୂଢର ଜନ ଅପରାଧକୁ ପ୍ରଭୁ କ୍ଷୋପଦେଲେ ହେ ଧୈର୍ଯ୍ୟକୁ ଧରିବ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଭୁବନ ମଧ୍ୟରେ ବେ ସ୍ୱଜନ ସେ କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ୍ୱନା କରିବ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଚରାଚରର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ । ତରେ ମୋ ପାଇଁ ଅକରୁଣ । ରହୁଁଥିବ ଆପଣ ଚପଳା ପରି ପ୍ରାଣ ଏପଟ ସେପଟ ଯିବ ଜାଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୬ ।

ଛାଡ ଛାଡ ମର୍ତ୍ତି ଅପଘନ ହେ ଭକ୍ତ ଜନବତ୍ସଳ ସ୍ୱକର୍ମାର୍ଥି । ଅର କଙ୍କର ପାଇଁ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର ହୋଇ ରହିଲ ତାଙ୍କ ଶୁଣୁ ନାହଁ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଛନ୍ଦୁ ବା କଲ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ । ଛୁ ହୋଇ ଗଲ ମୋ ଶବନ । ଶ୍ରଦ୍ଧରେ ବାଛ ମୁନ ଘାଛ ଜନ ସମାନ ମୋ ମନ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱତ ଦନ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୭ ।

ଜଗତ୍ପ୍ରାଣର ପ୍ରାଣଭୂତ ଅପଣ ଜାଣ କର୍ଣ୍ଣ କେବଳ ଜଗତର । ଭାଗ୍ୟବତ ପ୍ରଭୃତି ଅମରଙ୍କ ବଭୂତି ସ୍ୱରୂପ ତୁମ୍ଭେ ନିବେଦନ କରେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଜପି ଯା ନାମ ଦେବ ଗଣ । ଶୁଣିଲେ ସେ ଜନ୍ମ ମରଣ । ଜନ୍ମ ଉତ୍ତିମ ଯାର ବାଞ୍ଛଇ ଇନ୍ଦ୍ରପୁର ସେ ପ୍ରଭୁ ମୋ କର୍ମେ ଦାରୁଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୮

ହେ ସାଧୁ ଦଶ ଅବତାର ତୁମ୍ଭ ବୈଭବ ଦୁଷ୍ଟ ଦଳନ କରିବାକୁ । ହିରଣ୍ୟ ଦୁର୍ଗ୍ରହ ଦୁର୍ଗତ ମହାଘୋର ନଜର ତୁମ୍ଭ ରଥାଙ୍ଗକୁ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଝଗଡ କଲ ବୋଲ ହର । ଝୁଟ ଜଣୁଣ ଗୁହାର ।

ଢ଼ୁର କୁରଙ୍ଗୀ ପରି ଢ଼ଙ୍ଗରେ ନୟନୁ ବାରି ଯୋଡ଼ାଣ୍ଟୁ ନ ଦଉଛ ଯାଉ ଛେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୯ ।

ନବ ନୀରଦ ନିଭ ନନ୍ଦନ ପଦ୍ମନାଭ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଅଧିବାସୀ । ନନ୍ଦ ଅନୁକ୍ରମ କରି ପାଉଛ ସହଜରେ ଦେ ଅଛୁ ଭୁମ୍ପରି ଟେହ । ଜଗନ୍ନାଥ । ନାସ୍ତି ଘାହା ବେଳେ ଭଡ଼ । ନବନ୍ଦୁ ମୋ ମନେ ସନ୍ଦେହ । ନର୍ତ୍ତ୍ୱରେ ଥିଲେ ହ୍ରାଉ ଗ୍ରହକ ତୃଷା ବାଇ ହଅଇ ସିନା ବାଦ-ବାଦ ଦେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୦ ।

ନେହଥିବା ଅଦୃଷ୍ଟ ବଳ ଜନକ୍ର ଶିଷ୍ଟ ସମାଜ ଦରନ୍ତୁ ସନ୍ମାନ । ନିଜେ ଯେବେ ଦଶାହୁଏ ଲୁଟିଲ ମିଶା ତାକୁ ବରନ୍ତି ମୃଷ୍ଟିଜ୍ଞାନ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ନାପସ୍ତ ହୁଏ ତାର ଗିର । ନାଲସ୍ତ ତା କଥାକୁ ନର ନଲଇ ହୁର ଦୃଷ୍ଟି ପନ୍ଥ ଯା ପ୍ରଭ ହୁନ୍ତ ପୃଷ୍ଟରେ କରୁଣାକୁ କଲ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୧ ।

ଠାକୁର ସଦୃଶାକ୍ଷ ପଣ୍ଡିତଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପାବକ ବଳୁଥିବା ଜାଣି । ଠିକଣା କଲ ତବ ପଦତଳ ବରବ ଠଉର ଜୋଡ଼ି ଅଛୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଠୁକ୍ୱ ଯେବେମୁ ବପାଲ । ଠାକୁର କର୍ପା ଦୟାଶୀଳ । ଠିକ ବତ୍ସର କର ଅଜାଣି ତଳନର ପ୍ରଭୁ ଲନ୍ମ ଦେ ଅଛୁ ଦଲ ଦେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୨ ।

ଡାକିବା ମାତ୍ର ଜଗତନାଥଙ୍କୁ ସହଜ ନାମ ଉଚ୍ଚାର ଭକ୍ତ କର । ଡ଼ର ଛାଡ଼ି ଦ୍ୱାପର ଅଜାମିଳ ଶୁଣୁର ଲଭଲେ ପରମ ଭେଦେ ଶିଖି ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଡାକିଲା ଜଳେ କରୀ ଗଜ । ଡ଼େରି ନ କରି ଦେଲ ସିଦ୍ଧ । ଡ଼େଇଁ ଅଗମ୍ୟପୁର ଛେଦିଲ ନକ୍ର ଶିର ବର୍ଣ୍ଣିତ କଲ ଗଜ ଓଛ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୩ ।

ଢ଼ଳ ଢ଼ଳ ନୟନ କର ନଭ ବଦନ ଦ୍ରୁପଦ ନନ୍ଦିନୀ କୁମାରୀ ।

ଢୋକନ୍ତେ ବା ଗରଳ ଖୋଇଥିଲେ ଉପଳ ଭକ୍ଷନ୍ତ ହେଲାରୁ ପହ୍ଲାଦ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଗାଢେ ବାସ । ତାଳଲେ ମନ ତୁମ୍ଭ ପାଶ । ତାଙ୍କ ଅଇଲା ପଛୁ ଅଷ୍ଟକୁ ବସୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦାନ କଲ ଲଭ ଯଶ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୪ ।

ଣାରଦ ଜାଲ ଗିର ଗ୍ରାସି ରଖିଲା ପଞ୍ଚ ଘେର ଚଦେଲାଣ ଘୋର ଦଣ୍ଡୋ । ନମ୍ରତା ସହ କହୁ ଅଛୁ ହେ ମହାପ୍ରଭୁ ବପଦେ ଅପଣ ଭରସା ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ନିଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଛନ । ଭର୍ତ୍ତର ବନ୍ଦ୍ୟ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ । ନରଯ ଜଣାଉଛୁ ମୋ ନିମିତ୍ତରେ କେହୁ ସତ୍ୱର ହୁଅ ସାବଧାନ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୫ ।

ତାପସ ବୃନ୍ଦ ଧ୍ୟାନ କର ତୁମ୍ଭ ନଳିନ ପଦ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ନିରବଧି । ତଥ ଯିବାର ତଥ୍ୟ ନ ହୁଅ ହେ ବଡାଣ କର୍ମି ତୁମ୍ଭର ଗାଢା ଚର୍ଯ୍ୟ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ତୁମ୍ଭର ଯାଠାରେ ଦଣ୍ଡାସ । ତଥକ ସେ ପ୍ରାପ୍ତି ଅବଶ୍ୟ । ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଯେ ଦର୍ଶନ ପାଇବ ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ଧାମକୁ ନେଲେ ସିଦ୍ଧା ଯଶ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୬ ।

ଥଇଲା କଳେବର ଗର୍ଭିଣୀ ହରିଣୀର ଦାବାଗ୍ନି ଜାଲ ମଧ୍ୟେ ଥାଇ । ସ୍ଥିର ନଥାଇ ମନ ଇତସ୍ତତଃ ଗମନ ଇଚ୍ଛୁକା ହେଲା ରକ୍ଷା ପାଇଁ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ସ୍ତ୍ରୀରେ ଜଗିଲା ଅଗ୍ରେ ବ୍ୟାଧ । ଥୋଇ ମାନସେ ମୃଗୀ ବଧ । ସ୍ତୁତିଗ ସ୍ତବେ ରକ୍ଷ ତନ୍ତ୍ର ସେ ସ୍ୱଦରାତ୍ମ ଏଣୀ କାମନା କଲ ସିଦ୍ଧ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୭ ।

ଦରିଦ୍ର ବିପୁଳ ବନ୍ଧୁ କର ସୁଦାମା ତନ୍ତୁ ତୁଷ୍ଟି ବର୍ଦ୍ଧନ ସମ୍ପାଦଲ । ଦସ୍ୟୁନାଥ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଦୈତ୍ୟସୁନ୍ଦୀଙ୍କ ବଧ୍ୟ ମତେ ଅପଣ ଉଦ୍ଧାରିଲ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଦଲ ଦୁରନ୍ତ ଅପବାଦ । ଦୁଃଖୀ ଭକ୍ତ ହେ ବନ୍ଧୁ ନେଇ । ଦନ୍ତେ ତୃଣକୁ ଧରି ଦଣ୍ଡପ୍ରଣାମ କରି ମାଗୁଛି ଏତିକି ମୁଁ ମାଗ ହେ ।

ଧରଣୀରେ ବହାର କର ଅଣୁ ଅଭାବ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରପଞ୍ଚ ଭିକ୍ଷା ଦେଲ । ଧର ସୁଦାମ ଦିନ ଭଗ୍ନ ପ୍ରଗାଢ ଦରିଦ୍ର ଶାଖୁ ନ ପଇ ଡାକିଲ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ମୋର ହେଲା ନାହିଁ ଅବୁଝାଇଁ ଜୀବ ଯିବ ସିନା । ଧାନେ କୃପା ନକରି ମୋ ଲାଗି ଭୂମିର ଛାଡ଼ିବ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ବାକୀ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୯ ।

ନାଗ ଖଗପତି ନର ଯକ୍ଷ ଗନ୍ଧର୍ବ ସୁର ଏମାନେ କରନ୍ତି ଧ୍ୟାନ ନକ୍ଷେପ କଲେ ପାପ ଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ଭବ ଲାଗି ତବ ସେବାରେ ନେଲେ ଜନ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ନିହକ୍ଷ ଦେଖି ସିନା ମୋତେ । ନ ଶୁଣ ମୋ ଡାକ ହୃଦତେ । ନୃପ ଇନ୍ଦ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପଶୁ ପାତରେ ହେଲେ ଦକ୍ଷ ସାଧ୍ୟ କେ ବୋଲିବ ଜଗତେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨୦ ।

ପ୍ରଭୁ ପଦାରବିନ୍ଦ ଗଳିତ ମକରନ୍ଦ ପିପାସୁ ମନ ଭୃଙ୍ଗ ଯେବେ । ପାନ ନପାଇ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭିବ ତେବେ ହେତୁ କହୁଁଛେ କାହାକୁ ବୋଲିବେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ପବନ ସୁ ବଶ୍ୟ କର । ପାଳିବ ଅପଣା ଯାହାର । ପତିତ ସେହୁ ଜନ ହେବ ଯଦ୍ ପାବନ କରିପା ବେ ହେବ ତାହାର ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨୧ ।

ଫଟା କପାଳ କର୍ମ ମୋ ସମ ଅମାବାନ୍ତ ଜଗତେ ଜଣେ ନାହିଁ ଅଛି । ଫାଶି ଶୃଙ୍ଖଳା ବନ୍ଧି ମତେ କଷ୍ଟ ମଟାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ର ଦୂଇତ କରେ ଦାଉ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ତ୍ରିଂଶବାଦ ? ଯେବେ ନ ଶୁଣିବ । ଫଳିତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା କରିବ । ଫଳକ ଫଳ ଭୂର ଚର୍ଚ୍ଚନର କେବଳ ଅଙ୍ଗୀକାର ପରିଣତ ହେବ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨୨ ।

ବିଶ୍ୱକର୍ମା ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି ତ୍ରିଭୁବନ ଯାକର ସବୁ ପ୍ରାଣୀ । ବସୁଧାରେ କେବଳ ମତେ ମାତ୍ର ଦୁର୍ବଳ ଦଶା ଘଟାଇଲ କଲ ଚାଣି ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ବଳି ଦେବା ଭଲ ପ୍ରାଣ । ବ୍ୟସ୍ତ ଖବରି ଏବା-

ଭଣ । ବଳେବ ପ୍ରଭୁ ହୋଇ ଯଦୁ ସୁଦଶ୍ୟ ତାହିଁ ଅଉବ ଅଛୁ ପଞ୍ଚ ବାଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୩ ।

ବୁଦ୍ଧ ହୋଇଲା ଦେବୀମାନଙ୍କ ବେଦ୍ଧ ସେବ ମନୋରଥ କରନ୍ତ ସାର୍ଥ । ବୁଦ୍ଧନ ସ୍ଵୟଂ ଯାକ ଯାହାଙ୍କର ସେବକ ସେ ପ୍ରଭୁ ବଉଥଣ ବ୍ୟର୍ଥ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଇବ ବାପଧ୍ଵ ଉଥଇଲ । ଭୂସ୍ତ୍ର ଉସାଇ ନ ଭାଉଲ । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତି ଧଉ ହରଣେଙ୍କୁ ଦଧାଇ ଭ: ସୁଭ ପସ୍ତ ରଖିଥିଲ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୪ ।

ମହର୍ଷି ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭାଉ ମସ୍ତ ଭାଲେ ବଲେ ସେ ମହାଉସ୍ତ ମାଜସ ମୁଦ୍ଧଙ୍କର ଜାଣି ନିଜ ଗର୍ଭର ମଧ୍ୟେ ରଖିଲ ସେ ସମସ୍ତ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ମାଳଗା ଦରୂପା ଲୁଦ୍ଧୁର । ମଜ ଘୋଷି ଭଲ ଦହାର । ମେଳବାଠାରୁ ବଲ ଗଲା ତା ରୂପଙ୍କ ଅଭୂତ ମହିମା ତୁମ୍ଭର ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୫ ।

ଯାଦବକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଘ ବର ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ବାବୁଭସ୍ମ ବଣ ଦନମଣି । ଯଶ ଅର୍ଜ୍ଜୁନ ହଂସ ତୁମ୍ଭର ଚଗବାଣ ପୂଜା ବଲେ ଭୁବନ ଶ୍ରେଣୀ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ଯାଜକ ବଶିଷ୍ଠାଦିଙ୍କ ମୁନ । ଯଜ୍ଞ ରଖିଲେ ତୁମ୍ଭ ଘେନ । ଯଉ ଗୌତମ ନାରୀ ଶିଳାରୁ ଦେଲ ଭାଉ ମୋଚିଇ ମାଧ ହେଲୁ ଲୁନ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୬ ।

ଇମାରମଣ ଶୁଣ ତୁମ୍ଭେ ଅର୍ଦ୍ଧ ବାଣ ତୁମ୍ଭ ଋର୍ଦ୍ଦଶ୍ୟାଥସମ୍ଭବ । ରଖିଇ ସେ ତୁମ୍ଭର ଚରଣ ଅକୂପାର ମଧ୍ୟରେ ଯଦ ସେ ଉଦ୍ଭବ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ରଜନୀ ଦନ ଦର୍ଶି ହେବ । ରବ ଶଶାଙ୍କ ଯଥା ହବ । ରହୁଣ; ଦକ୍ଷିଣ ଜଗନ୍ନାଥାଙ୍କ ଜାତହୋଇ ଉତ୍ପନ୍ନ ଉଠି ଶିବ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୧୭ ।

ଏବଣ ଅଳ୍ପ ତ୍ର ଲବଟ ପ୍ରଭୁ ଭେଟ ପାଇ ଦନୁଜ ବଞ୍ଚଣ ।

ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଯେ ଲୋକ ଦେଖୁଥିଲେ ସେବକ ସବେ ଭଜିଲେ ସେ ଶରଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଲଯ୍ୟରଖିଲ ଘାଇ ହୃଦେ । ଲଙ୍ଘିଲେ ଅଂହକୁ ନୃପତେ । ଲଙ୍କାରେ ଅଧୀଶ୍ୱରକର ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେବାର ନାହିଂକ ପ୍ରଭୁ ଦବ୍ୟ ଚଡ଼େ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨୮ ।

ବଳାଇ ମାନସକୁ ଜଣାଉଛୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅପଣ ଘର କୋଷ ଭାବ । ବପଦ ଯୁକ୍ତ ପ୍ରାଣି ଅର୍ତ୍ତେ ଡ଼ାକିଲେ ଶୁଣି ନଶୁଣିବାର କ ଉଚିତ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ବିବେକ ବନ୍ତରେ କପୂର୍ଣ । ବିଶେଷେ ସାଶ୍ୱାର ଜାଣ । ବଳ ପଣ୍ଡିଲେ ବ୍ୟାଧି ପକ୍ଷେ ଦାନ ଓଷଧ କଲେ ଚକ୍ଷିଂକୁ କ କାରଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୨୯ ।

ଶରଣାଗତ ଜନ ପାରେ କରୁଣା ଘନ କରନ୍ତି ଜଡ଼ ପ୍ରଭୁ ଯେବେ । ଶର୍ବପ୍ରାଣରେ ଶଶ ଲାଞ୍ଛନର ସଦୃଶ ଅବେ ଅଙ୍କିତ ହୁଏ ତେବେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଶରଣ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ବୋଲି । ଶଙ୍କାନଦର ଜଣାଇଲ । ଶ୍ରବଣକୁ କଠୋର ଲାଗିଲେ ଶ୍ରବ୍ୟ ଗିର କୃପିଥାନଲେ ପଥ ଜାଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୩୦ ।

ଷଟ୍ପଦ ଦାସ ମନ ତବ ପଦ ନଳିନ ତୃପ୍ତି କୃତାର୍ଥ ଲଭିବାକୁ ଷୋଡ଼ଶ କଳାବନ୍ତ ଜଗପତି ଅନନ୍ତ ନିକଲ ଚଳେ କରୁଣାକୁ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ଷୋଡ଼ଶ ଉପଚାର ଦାନ । ଷଡ଼ୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଯେ ତଥି ବିଧାନ । ଷଡ଼୍ବର୍ଗର ଆସକ୍ତ ନୋହିଁ ବାହୁବ ଭକ୍ତ ପୂଜାରେ ହେବେ ସାବଧାନ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୩୧ ।

ସର୍ବେଶ୍ୱରଙ୍କ ଥରେ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବାରେ ସେ ଦବ୍ୟ ଚିତ୍ତରେ କରନ୍ତେ । ସାକ୍ଷତେ ଶତବାର କହିଲେ କୋଥଡ଼ିର ଏସେନ ମକୁଛ ସନ୍ଦେହେ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ସଙ୍କ୍ରଦା ବସୁ ଯେଉଁ ମୁହିଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମେ ଭରଷି ନପାରଇ । ସାଦବ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯୋଉଛ ଏସବୁ

ହରନ୍ତୁ ମୋ ଭବ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୩୨ ।

ହୁନ୍ନତ ହିରଣ୍ୟକଶିପୁର ନନ୍ଦନ ପ୍ରହ୍ଲାଦ ଅଗଣ୍ଡ ନାମ ହେଲ ହେଲ । ହିଂସା ନଦିଲ କ୍ରୋଧ ବ୍ୟସନ ଅପରାଧ ଏ ସ୍ଥାନେ ମନ କେଲେ ଖୋଜ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ହିଂସା କଲାରୁ ଦୂର ଦୁଷ୍ଟ । ହୋଇ ଗଲ ମୁଁ ମହା ଭ୍ରଷ୍ଟ । ହୃଦାନୁଷ୍ଟ ହୃଦେ ଥାଇ ଅଧମ ଠାରେ ଅର୍ପଣ କଲି ଏତେ କଷ୍ଟ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୩୩ ।

କ୍ଷୀର ସାଗର ସୁତା ପତି ପଦ ସବୁତା କର କୁସୁମ ମକରନ୍ଦ । କ୍ଷଣା ଦକ୍ଷ ପ୍ରଭ ଯଣ ପାନରେ ମାତି ରହୁ ମିଳନ୍ଦ ହିତାନନ୍ଦ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ । କ୍ଷମାବ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ । କ୍ଷୋଭିତ ଜୀବ ଉଦ୍ଧାରଣ । କ୍ଷମ୍ୟ କର ଦୁଷ୍ଟ ଜନାଶ୍ରିତ ପତିତ ଜନର ପ୍ରଭୁ ପରିତ୍ରାଣ ହେ । ଜଗନ୍ନାଥ । ୩୪ ।

